

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

- 11475** *Real decreto lei 3/2016, do 2 de decembro, polo que se adoptan medidas no ámbito tributario dirixidas á consolidación das finanzas públicas e outras medidas urxentes en materia social.*

I

Desde o cuarto trimestre de 2013 a economía española recuperou unha senda de crecemento económico que, de acordo con diversas previsións económicas, entre elas as das principais organizacións e institucións internacionais, continuará, cunha lixeira desaceleración, nos próximos anos.

Para consolidar ese logro resulta imprescindible seguir adoptando medidas de política económica que contribúan a corrixir determinados desequilibrios que aínda inciden negativamente na economía española.

Neste contexto, constitúe unha meta prioritaria a redución do déficit público, non só para cumprir os obxectivos fixados pola Unión Europea, cumprimento que reviste maior relevancia tras a adopción dun instrumento xurídico de obrigada observancia para o Reino de España, como é a Decisión (UE) 2016/1222 do Consello, do 12 de xullo, pola que se establece que España non tomou medidas eficaces para seguir a Recomendación do 21 de xuño de 2013 do Consello, senón, tamén, para mitigar as negativas consecuencias que un elevado déficit público ten sobre a economía española.

Neste sentido, o Real decreto lei 2/2016, do 30 de setembro, polo que se introducen medidas tributarias dirixidas á redución do déficit público, modificou o réxime legal dos pagamentos fraccionados no imposto sobre sociedades, incorporando ás arcas públicas o desexable volume de ingresos, para favorecer o cumprimento dos obxectivos marcados no nivel da Unión Europea.

Agora, con este real decreto lei adóptanse diversas medidas dirixidas á consolidación das finanzas públicas que veñen completar as contidas naquel e que guiarán a economía española por unha senda de crecemento e creación de emprego compatible co cumprimento dos nosos compromisos de consolidación fiscal alcanzados no ámbito da Unión Europea.

As reformas que incorpora o presente real decreto lei, desde o punto de vista do cumprimento da senda de consolidación fiscal, están intimamente ligadas á formulación do límite de gasto non financeiro para os orzamentos xerais do Estado para 2017, que aproba o Consello de Ministros.

De acordo cos últimos datos dispoñibles, a liquidación do orzamento para 2016 podería pechar nunha contía inferior en cinco mil millóns de euros ao orzamento inicial. Este aforro alcanzouse como resultado da evolución positiva dos gastos financeiros da débeda do Estado e pola eficacia dos mecanismos aprobados para a xestión do orzamento, como os acordos de non dispoñibilidade ou o adianto da orde do peche do propio orzamento.

Neste sentido, a execución prevista para o orzamento de 2016 tomouse como punto de partida para o cálculo do límite de gasto non financeiro do orzamento do Estado para 2017. O escenario necesario para os ingresos que garantan un nivel de gasto similar ao descrito exige reformas tributarias que incrementen a recadación, mesmo tendo en conta o efecto positivo do ciclo económico. Por iso, neste sentido, o presente real decreto lei contribúe cunha reforma tributaria que impulsa a recadación e que permite financiar un nivel de gasto prudente, similar ao executado en 2016.

II

As reformas tributarias do presente real decreto lei enmárcanse nas boas prácticas de tributación nos países da nosa contorna e nas recomendacións dos organismos internacionais, incluída a Unión Europea. O texto normativo inclúe un moderado incremento da fiscalidade indirecta de certos produtos para aproximar a recadación, en termos relativos ao PIB, aos países da nosa contorna. Tamén se inclúen reformas no ámbito do imposto sobre sociedades, que elevarán a recadación con novos límites á deducibilidade de determinadas figuras nas bases impositivas aproximando a tributación efectiva aos tipos nominais do imposto. Non se modifican, en relación co imposto sobre sociedades, os tipos nominais. Abórdase unha reforma de certas figuras tributarias, neste sentido, que non está previsto que prexudique substancialmente o patrón de crecemento e de creación de emprego da economía española. Como resultado, espérase un incremento na estrutura da recadación que manteña estable a presión fiscal e que permita situar a previsión de ingresos para a determinación do teito de gasto do orzamento do Estado para 2017 nun nivel similar á previsión de recadación que existía cando se formulou o orzamento para 2016.

En concreto, no ámbito do imposto sobre sociedades, adóptanse tres medidas de relevancia; as dúas primeiras supoñen un alargamento das bases impositivas das entidades españolas, mentres que a terceira asegura o nivel de recadación adecuado desta figura impositiva.

A primeira medida relevante refírese á non deducibilidade das perdas realizadas na transmisión de participacións en entidades sempre que se trate de participacións con dereito á exención nas rendas positivas obtidas, tanto en dividendos como en plusvalías xeradas na transmisión de participacións. Así mesmo, queda excluída de integración na base impositiva calquera tipo de perda que se xere pola participación en entidades situadas en paraísos fiscais ou en territorios que non alcancen un nivel de tributación adecuado. Nestes casos, tendo en conta o dereito comparado e a evolución das propostas normativas realizadas pola Unión Europea, resulta aconsellable adaptarse a normativas análogas ás previstas en países da nosa contorna, descartando a incorporación de calquera renda, positiva ou negativa, que poida xerar a tenza de participacións noutras entidades, a través dun auténtico réxime de exención.

Adicionalmente aos obxectivos sinalados en relación coa non deducibilidade das rendas negativas xeradas na transmisión de participacións, cabe recordar o tratamento fiscal existente en relación coas deterioracións de participacións. Estas deterioracións rexistran no ámbito contable a perda esperada no investidor ante a diminución do importe recuperable da participación posuída respecto do seu valor de adquisición, sen que aquela perda fose realizada. A incorporación de rendas na base impositiva do imposto sobre sociedades constrúese actualmente sobre o principio de realización, de maneira que as deterioracións de valor de participacións en entidades non son fiscalmente deducibles desde o ano 2013, aínda que aquelas deterioracións que foron rexistradas con anterioridade e minoraron a base impositiva manteñen un réxime transitorio de reversión. Todo isto nos leva á segunda medida de alargamento da base impositiva, que consiste nun novo mecanismo de reversión daquelas deterioracións de valor de participacións que resultaron fiscalmente deducibles en períodos impositivos previos a 2013. Esta reversión realízase por un importe mínimo anual, de forma lineal durante cinco anos. Neste real decreto lei establécese a incorporación automática das referidas deterioracións, como un importe mínimo, sen prexuízo de que resulten reversións superiores polas regras de xeral aplicación, tendo en conta que se trata de perdas estimadas e non realizadas que minoraron a base impositiva das entidades españolas.

Como terceira medida regúlase novamente o límite á compensación de bases impositivas negativas para grandes empresas con importe neto da cifra de negocios de polo menos 20 millóns de euros, acompañado dun novo límite na aplicación de deducións por dobre imposición internacional ou interna, xerada ou pendente de compensar, co obxecto de conseguir que, naqueles períodos impositivos en que exista base impositiva positiva xerada, a aplicación de créditos fiscais, ao reducir a base impositiva ou a cota íntegra, non minore o importe que hai que pagar na súa totalidade.

No imposto sobre o patrimonio prorrogase durante 2017 a exigencia do seu gravame para contribuír a manter a consolidación das finanzas públicas, fundamentalmente, das comunidades autónomas.

No ámbito dos impostos especiais, en concreto no imposto sobre produtos intermedios e no imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas, increméntase nun 5 por cento a fiscalidade que grava o consumo dos produtos intermedios e do alcohol e das bebidas derivadas tanto na Península como nas Illas Canarias.

Coa nova modificación de tipos impositivos, aínda que estes permanecen entre os máis baixos da Unión Europea, contribúese a reducir a diferenza de fiscalidade existente coa do resto de Estados membros.

No imposto sobre os elaborados do tabaco, increméntase o peso do compoñente específico fronte ao compoñente *ad valorem* á vez que se efectúa o conseguinte axuste no nivel mínimo de imposición, tanto para cigarros como para picadura para lear. Con esta medida continúaase o proceso de reforma da estrutura impositiva deste labor iniciada co Real decreto lei 12/2012, do 30 de marzo, polo que se introducen diversas medidas tributarias e administrativas dirixidas á redución do déficit público.

Este axuste ten como finalidade alcanzar de forma progresiva un maior equilibrio entre o elemento porcentual do imposto vinculado ao prezo en relación co elemento específico determinado por unidade de produto. Todo iso en consonancia coa tributación actual doutros Estados membros.

Por outra parte, elimínase a posibilidade de aprazamento ou fraccionamento de determinadas obrigas tributarias. Neste sentido, suprímese a excepción normativa que abría a posibilidade de aprazamento ou fraccionamento das retencións e ingresos á conta. Por outra parte, elimínase a posibilidade de aprazamento ou fraccionamento das obrigas tributarias que deba cumprir o obrigado a realizar pagamentos fraccionados do imposto sobre sociedades. Así mesmo, tampouco poderán ser obxecto de aprazamento ou fraccionamento as liquidacións tributarias confirmadas total ou parcialmente en virtude de resolución firme cando previamente fosen suspendidas durante a tramitación do correspondente recurso ou reclamación en sede administrativa ou xudicial. Ademais, elimínase a posibilidade de aprazamento ou fraccionamento dos tributos repercutidos, dado que o efectivo pagamento dos ditos tributos polo obrigado a soportalos implica a entrada de liquidez no suxeito que repercute.

Como no suposto do aludido Real decreto lei 2/2016, a adopción con carácter inmediato de novas medidas de índole económica e tributaria, que coadruven ao cumprimento sostido dos obxectivos de déficit público para os períodos 2017 e seguintes, xustifica a utilización da figura normativa do real decreto lei, ao concorrer a circunstancia de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución española, requisito imprescindible como recordou a xurisprudencia constitucional.

Este real decreto lei tamén inclúe a aprobación dos coeficientes de actualización dos valores catastrais para 2017, en cumprimento do previsto no artigo 32.2 da Lei do catastro inmobiliario, que prevé a súa actualización mediante a Lei de orzamentos xerais do Estado para cada ano. Como consecuencia do atraso na formación dun novo goberno, resulta imposible tramitar o proxecto de Lei de orzamentos para 2017 antes de final de ano. Dado que a medida ten unha repercusión inmediata no imposto sobre bens inmoables e que o dito imposto se devindica o 1 de xaneiro de cada ano natural, resulta obrigada a utilización do mecanismo do real decreto lei para que entre en vigor antes da dita data. A medida resulta necesaria dado que contribúe a reforzar o financiamento municipal, a consolidación fiscal e a estabilidade orzamentaria das entidades locais, e para tal efecto foi solicitada por 2.452 municipios que cumpren os requisitos de aplicación da lei, que non poderían aprobar a tempo novas ordenanzas fiscais para adaptar os tipos de gravame no IBI, polo que non verían cumpridas as previsións orzamentarias que realizasen contando coa dita actualización.

III

Así mesmo, incorpórase unha precisión do acordo de suspensión da compensación por supresión do IXTE de Canarias adoptado en Comisión Mixta de Transferencias Administración Estado-Comunidade Autónoma de Canarias o 16 de novembro de 2015; con iso queda clarificado que a dita suspensión se debe entender en termos de devindicación, dotando así de maior seguridade xurídica as relacións financeiras entre as partes asinantes do mencionado acordo.

O 16 de novembro de 2015 adoptouse un acordo no seo da Comisión Mixta de Transferencias Administración Estado-Comunidade Autónoma de Canarias relativo á suspensión da compensación de Canarias ao Estado por supresión do IXTE que tería aplicación nos exercicios iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2016. Non obstante, coa finalidade de clarificar e dotar ambas as partes da necesaria seguridade xurídica acerca do impacto do dito acordo no exercicio orzamentario 2016 e seguintes, resulta necesario precisar por disposición legal que a citada suspensión da compensación o é en termos de devindicación e non unicamente unha suspensión en termos de caixa dos fluxos tesoureiros derivados dela. Dada a relevancia que a dita precisión pode supoñer sobre o peche do exercicio orzamentario 2016 no cal xa o propio acordo da Comisión Mixta despreza os seus efectos, resulta urxente a incorporación da disposición ao ordenamento xurídico antes de finalizar o presente exercicio 2016.

IV

En canto ás medidas en materia social, inclúense no real decreto lei os artigos 9 e 10, que se refiren, respectivamente, á actualización do tope máximo e das bases máximas de cotización no sistema da Seguridade Social e aos incrementos futuros do tope máximo e das bases máximas de cotización e do límite máximo das pensións do sistema da Seguridade Social.

A falta de aprobación dunha Lei de orzamentos para o ano 2017 determinará a prórroga automática dos orzamentos do presente exercicio ata a aprobación dos correspondentes ao ano que vén, en aplicación da previsión contida no artigo 134.4 da Constitución española.

Co obxecto de asegurar a viabilidade do sistema da Seguridade Social ante a súa situación de déficit e en aplicación do principio de solidariedade en que o dito sistema se fundamenta, ao amparo do artigo 2.1 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro, resulta necesario actualizar para o ano 2017 as contías do tope máximo da base de cotización á Seguridade Social, nos réximes que o teñan establecido, así como das bases máximas de cotización en cada un deles, incrementándoas nun 3 por cento respecto ás vixentes no presente exercicio.

Todas estas circunstancias son as que xustifican a extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución para aprobar esta medida mediante real decreto lei.

Atendendo á proporcionalidade da contribución ao sistema da Seguridade Social, esta medida xustifícase, así mesmo, en función da evolución dos salarios presentes e previstos.

Por outra parte, considérase oportuna a introdución dunha previsión legal en virtude da cal os futuros incrementos do tope máximo e das bases máximas de cotización no sistema da Seguridade Social, así como do límite máximo para as pensións causadas neste, se axusten, en todo caso, ás recomendacións que efectúe en tal sentido a Comisión Parlamentaria Permanente de Avaliación e Seguimento dos Acordos do Pacto de Toledo e aos acordos no marco do diálogo social.

Por outra parte, a disposición adicional única encomenda ao Goberno fixar, de acordo co establecido no artigo 27.1 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2015, do 23 de outubro, o salario mínimo interprofesional para 2017 cun incremento do 8 por cento respecto do establecido polo Real decreto 1171/2015, do 29 de decembro, polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para 2016.

Así mesmo, o Goberno determinará a afectación do dito incremento ás referencias ao salario mínimo interprofesional contidas nos convenios colectivos vixentes na data de entrada en vigor do real decreto que aprobe o salario mínimo interprofesional para 2017, coa finalidade de evitar que este poida producir distorsións no seu contido económico, así como en normas non estatais e en contratos e pactos de natureza privada.

O Goberno considera conveniente incrementar o salario mínimo interprofesional tendo en conta a mellora das condicións xerais da economía, á vez que se continúa favorecendo, de forma equilibrada, a súa competitividade, compasando así a evolución dos salarios no proceso de recuperación do emprego.

A extraordinaria e urxente necesidade que o artigo 86 da Constitución exige para aprobar as medidas relativas ao salario mínimo interprofesional xustifícase no breve espazo de tempo que resta para que finalice o ano 2016, unido á certeza que achega aos suxeitos negociadores de convenios colectivos o seu coñecemento cunha mínima antelación, tendo en conta que é precisamente no último mes do ano cando se conclúen máis acordos de revisión salarial.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Facenda e Función Pública e da ministra de Emprego e Seguridade Social e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 2 de decembro de 2016,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Medidas no ámbito tributario

Artigo 1. *Modificacións na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2016, introdúcese as seguintes modificacións na Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas:

Primeiro. Engádesse unha disposición adicional oitava, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional oitava. *Límites aplicables á compensación de cotas tributarias negativas.*

No caso de cooperativas cuxo importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 20 millóns de euros durante os 12 meses anteriores á data en que se inicie o período impositivo, o límite establecido no número 1 do artigo 24 desta lei substituirase polo seguinte:

– O 50 por cento, cando nos referidos 12 meses o importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 20 millóns de euros pero inferior a 60 millóns de euros.

– O 25 por cento, cando nos referidos 12 meses o importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 60 millóns de euros.

A limitación á compensación de cotas negativas non resultará de aplicación no importe das rendas correspondentes a quitacións e esperas consecuencia dun acordo cos acredores non vinculados co contribuínte.»

Segundo. Modifícase o número 2 da disposición transitoria oitava, que queda redactado da seguinte forma:

«2. No caso de cooperativas ás cales non resulte de aplicación a disposición adicional oitava desta lei, o límite a que se refire o número 1 do artigo 24 desta lei será do 60 por cento para os períodos impositivos que se inicien no ano 2016.»

Artigo 2. *Modificación da Lei 11/2009, do 26 de outubro, pola que se regulan as sociedades anónimas cotizadas de investimento no mercado inmobiliario.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2017, modifícase a letra a) do número 2 do artigo 10 da Lei 11/2009, do 26 de outubro, pola que se regulan as sociedades anónimas cotizadas de investimento no mercado inmobiliario, que queda redactada da seguinte forma:

«a) Cando o transmitente ou perceptor sexa un contribuínte do imposto sobre sociedades ou do imposto sobre a renda de non residentes con establecemento permanente, non será de aplicación a exención establecida no artigo 21 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, en relación coas rendas positivas obtidas.»

Artigo 3. *Modificacións da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades.*

Primeiro. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2016, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades:

Un. Engádesse unha disposición adicional décimo quinta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional décimo quinta. *Límites aplicables ás grandes empresas en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 2016.*

Os contribuíntes cuxo importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 20 millóns de euros durante os 12 meses anteriores á data en que se inicie o período impositivo, aplicarán as seguintes especialidades:

1. Os límites establecidos no número 12 do artigo 11, no primeiro parágrafo do número 1 do artigo 26, na letra e) do número 1 do artigo 62 e nas letras d) e e) do artigo 67 desta lei substituiranse polos seguintes:

– O 50 por cento, cando nos referidos 12 meses o importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 20 millóns de euros pero inferior a 60 millóns de euros.

– O 25 por cento, cando nos referidos 12 meses o importe neto da cifra de negocios sexa polo menos de 60 millóns de euros.

2. O importe das deducións para evitar a dobre imposición internacional previstas nos artigos 31, 32 e número 11 do artigo 100, así como o daquelas deducións para evitar a dobre imposición a que se refire a disposición transitoria vixésimo terceira desta lei non poderá exceder conxuntamente o 50 por cento da cota íntegra do contribuínte.»

Dous. Modifícase a disposición transitoria décimo sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria décimo sexta. *Réxime transitorio aplicable ás perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades e ás rendas negativas obtidas no estranxeiro a*

través dun establecemento permanente, xeradas en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013.

1. A reversión das perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades que resultasen fiscalmente deducibles da base imponible do imposto sobre sociedades, de acordo co establecido no número 3 do artigo 12 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013, con independencia da súa imputación contable na conta de perdas e ganancias, integrárase na base imponible do período en que o valor dos fondos propios no momento do peche do exercicio exceda o do inicio, en proporción á súa participación, para o cal se deben ter en conta as achegas ou devolucións de achegas realizadas nel, co límite do dito exceso. Para estes efectos, entenderase que a diferenza positiva entre o valor dos fondos propios no momento do peche e do inicio do exercicio, nos termos establecidos neste parágrafo, se corresponde, en primeiro lugar, con perdas por deterioración que resultaron fiscalmente deducibles.

Igualmente, serán obxecto de integración na base imponible as referidas perdas por deterioración, polo importe dos dividendos ou participacións en beneficios percibidos das entidades participadas, excepto que a dita distribución non teña a condición de ingreso contable.

O disposto neste punto non resultará de aplicación respecto daquelas perdas por deterioración de valor da participación que veñan determinadas pola distribución de dividendos ou participacións en beneficios e que non desen lugar á aplicación da dedución por dobre imposición interna ou ben que as referidas perdas non resultasen fiscalmente deducibles no ámbito da dedución por dobre imposición internacional.

2. A reversión das perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades que coticen nun mercado regulado ás cales non resultase de aplicación o número 3 do artigo 12 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013, integrárase na base imponible do imposto sobre sociedades do período impositivo en que se produza a recuperación do seu valor no ámbito contable.

3. En todo caso, a reversión das perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades que resultasen fiscalmente deducibles na base imponible do imposto sobre sociedades en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013 integrárase, como mínimo, por partes iguais na base imponible correspondente a cada un dos cinco primeiros períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2016.

No suposto de se ter producido a reversión dun importe superior por aplicación do disposto nos números 1 ou 2 desta disposición, o saldo que reste integrárase por partes iguais entre os restantes períodos impositivos.

Non obstante, en caso de transmisión dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades durante os referidos períodos impositivos, integráranse na base imponible do período impositivo en que aquela se produza as cantidades pendentes de reverter, co límite da renda positiva derivada desa transmisión.

4. No caso de que un establecemento permanente obtivese rendas negativas netas que se integrasen na base imponible da entidade en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013, a exención prevista no artigo 22 desta lei ou a dedución a que se refire o artigo 31 desta lei só se aplicarán ás rendas positivas obtidas con posterioridade a partir do momento en que superen a contía das ditas rendas negativas.

5. No caso de transmisión dun establecemento permanente en períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2016, a base imponible da entidade transmitente residente en territorio español incrementarase no importe do exceso das rendas negativas netas xeradas polo establecemento permanente en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013 sobre as rendas positivas netas xeradas polo establecemento permanente en períodos impositivos iniciados a partir desta data, co límite da renda positiva derivada da transmisión deste.

6. No caso dunha unión temporal de empresas que, téndose acollido ao réxime de exención previsto no artigo 50 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, segundo a redacción vixente para períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015, obtivese rendas negativas netas no estranxeiro que se integrasen na base imponible das entidades membros en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013, cando en sucesivos exercicios a unión temporal obteña rendas positivas, as empresas membros integrarán na súa base imponible, con carácter positivo, a renda negativa previamente imputada, co límite do importe das ditas rendas positivas.

A mesma regra resultará de aplicación no suposto de entidades que participen en obras, servizos ou fornecementos no estranxeiro mediante fórmulas de colaboración análogas ás unións temporais de empresas que se acollesen ao réxime de exención sinalado.

7. No suposto de operacións de reestruturación acollidas ao réxime fiscal especial establecido no capítulo VII do título VII desta lei:

a) Se o socio perde a calidade de residente en territorio español, a diferenza a que se refiren o número 4 do artigo 80 e o número 3 do artigo 81 desta lei corrixirase, se é o caso, no importe das perdas por deterioración do valor que fosen fiscalmente deducibles en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013.

b) Para efectos do previsto no número 2 do artigo 84 desta lei, en ningún caso serán compensables as bases impositivas negativas correspondentes a perdas sufridas pola entidade transmitente que motivasen a depreciación da participación da entidade adquirente no capital da transmitente, ou a depreciación da participación doutra entidade nesta última cando todas elas formen parte dun grupo de sociedades a que se refire o artigo 42 do Código de comercio, con independencia da súa residencia e da obriga de formular contas anuais consolidadas, cando calquera das referidas depreciacións se producise en períodos impositivos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013.

8. O límite establecido no parágrafo primeiro do número 1 do artigo 26 desta lei non resultará de aplicación no importe das rendas correspondentes á reversión das perdas por deterioración que se integren na base imponible por aplicación do disposto nos puntos anteriores desta disposición transitoria, sempre que as perdas por deterioración deducidas durante o período impositivo en que se xeraron as bases impositivas negativas que se pretenden compensar representasen, polo menos, o 90 por cento dos gastos deducibles do dito período. En caso de que a entidade teña bases impositivas negativas xeradas en varios períodos iniciados con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2013, este requisito poderá cumprirse mediante o cómputo agregado do conxunto dos gastos deducibles dos ditos períodos impositivos.»

Tres. Modifícase a disposición transitoria trixésimo sexta, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria trixésimo sexta. *Límite na compensación de bases impositivas negativas e activos por imposto diferido para o ano 2016.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien no ano 2016, para aqueles contribuíntes aos cales non resulte aplicable a disposición adicional décimo quinta desta lei, os límites establecidos no número 12 do artigo 11, no primeiro parágrafo do número 1 do artigo 26, na letra e) do número 1 do artigo 62 e nas letras d) e e) do artigo 67 desta lei serán do 60 por cento nos termos establecidos, respectivamente, nos citados preceptos.»

Segundo. Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2017, introdúcense as seguintes modificacións na Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades:

Un. Modifícase o número 10 do artigo 11, que queda redactado da seguinte forma, e derrógase o número 11:

«10. As rendas negativas derivadas da transmisión de valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades, cando o adquirente sexa unha entidade do mesmo grupo de sociedades segundo os criterios establecidos no artigo 42 do Código de comercio, con independencia da residencia e da obriga de formular contas anuais consolidadas, imputaranse no período impositivo en que os ditos elementos patrimoniais sexan transmitidos a terceiros alleos ao referido grupo de sociedades, ou ben cando a entidade transmitente ou a adquirente deixen de formar parte del, minoradas no importe das rendas positivas obtidas na dita transmisión a terceiros sempre que, respecto dos valores transmitidos, se dean as seguintes circunstancias:

a) Que, en ningún momento durante o ano anterior ao día en que se produza a transmisión, se cumpra o requisito establecido na letra a) do número 1 do artigo 21 desta lei, e

b) Que, en caso de participación no capital ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, no período impositivo en que se produza a transmisión se cumpra o requisito establecido na letra b) do número 1 do citado artigo.

O disposto neste punto resultará de aplicación no suposto de transmisión de participacións nunha unión temporal de empresas ou en formas de colaboración análogas a estas situadas no estranxeiro.

O disposto neste punto non resultará de aplicación no suposto de extinción da entidade participada, salvo que esta sexa consecuencia dunha operación de reestruturación ou se continúe no exercicio da actividade baixo calquera outra forma xurídica.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 13, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Non serán deducibles:

a) As perdas por deterioración do inmovilizado material, investimentos inmobiliarios e inmovilizado intanxible, incluído o fondo de comercio.

b) As perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades respecto da cal se dean as seguintes circunstancias:

1.ª Que, no período impositivo en que se rexistre a deterioración, non se cumpra o requisito establecido na letra a) do número 1 do artigo 21 desta lei, e

2.ª Que, en caso de participación no capital ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, no dito período impositivo se cumpra o requisito establecido na letra b) do número 1 do citado artigo.

c) As perdas por deterioración dos valores representativos de débeda.

As perdas por deterioración sinaladas neste punto serán deducibles nos termos establecidos no artigo 20 desta lei. No suposto previsto na letra b) anterior, aquelas serán deducibles sempre que as circunstancias sinaladas se dean durante o ano anterior ao día en que se produza a transmisión ou baixa da participación.»

Tres. Engádense as letras k) e l) no artigo 15, que quedan redactadas desta forma:

«k) As perdas por deterioración dos valores representativos da participación no capital ou nos fondos propios de entidades respecto da cal se dea algunha das seguintes circunstancias:

1.ª Que, no período impositivo en que se rexistre a deterioración, se cumpran os requisitos establecidos no artigo 21 desta lei, ou

2.ª Que, en caso de participación no capital ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, no dito período impositivo non se cumpra o requisito establecido na letra b) do número 1 do artigo 21 desta lei.

l) As diminucións de valor orixinadas por aplicación do criterio do valor razoable, correspondentes a valores representativos das participacións no capital ou nos fondos propios de entidades a que se refire a letra anterior, que se imputen na conta de perdas e ganancias, salvo que, con carácter previo, se integrase na base imponible, se é o caso, un incremento de valor correspondente a valores homoxéneos do mesmo importe.»

Catro. Modifícase o número 1 do artigo 17, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os elementos patrimoniais valoraranse de acordo cos criterios previstos no Código de comercio, corrixidos pola aplicación dos preceptos establecidos nesta lei.

Non obstante, as variacións de valor orixinadas por aplicación do criterio do valor razoable non terán efectos fiscais mentres non se deban imputar á conta de perdas e ganancias, sen prexuízo do sinalado na letra l) do artigo 15 desta lei. O importe das revalorizacións contables non se integrará na base imponible, excepto cando se leven a cabo en virtude de normas legais ou regulamentarias que obriguen a incluír o seu importe na conta de perdas e ganancias. O importe da revalorización non integrada na base imponible non determinará un maior valor, para efectos fiscais, dos elementos revalorizados.»

Cinco. Modifícase o título do capítulo IV do título IV, que queda redactado da seguinte forma:

«CAPÍTULO IV

Exención en valores representativos dos fondos propios de entidades e establecementos permanentes»

Seis. Modifícase o título do artigo 21, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 21. *Exención sobre dividendos e rendas derivadas da transmisión de valores representativos dos fondos propios de entidades residentes e non residentes en territorio español.*»

Sete. Modifícanse a letra b) do número 1, e os números 4, 6, 7 e 8 do artigo 21, que quedan redactados da seguinte forma, e derrógase o 9, polo que o actual 8 pasa a numerarse como 9:

«1. (...)

b) Adicionalmente, no caso de participacións no capital ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, que a entidade participada estivese suxeita e non exenta por un imposto estranxeiro de natureza idéntica ou análoga a este imposto a un tipo nominal de, polo menos, o 10 por cento no exercicio en que se obtivesen os beneficios que se reparten ou nos cales se participa, con independencia da aplicación dalgún tipo de exención, bonificación, redución ou dedución sobre aqueles.

Para estes efectos, teranse en conta aqueles tributos estranxeiros que tivesen por finalidade a imposición da renda obtida pola entidade participada, con independencia de que o obxecto do tributo o constituía a renda, os ingresos ou calquera outro elemento indiciario daquela.

Considerará cumprido este requisito cando a entidade participada sexa residente nun país co cal España teña suscrito un convenio para evitar a dobre imposición internacional, que lle sexa de aplicación e que conteña cláusula de intercambio de información.

En ningún caso se entenderá cumprido este requisito cando a entidade participada sexa residente nun país ou territorio cualificado como paraíso fiscal, excepto que resida nun Estado membro da Unión Europea e o contribuínte acredite que a súa constitución e operativa responde a motivos económicos válidos e que realiza actividades económicas.

No suposto de que a entidade participada non residente obteña dividendos, participacións en beneficios ou rendas derivadas da transmisión de valores representativos do capital ou dos fondos propios de entidades, a aplicación desta exención respecto das ditas rendas requirirá que o requisito previsto nesta letra se cumpra, polo menos, na entidade indirectamente participada.

No suposto de que a entidade participada, residente ou non residente en territorio español, obteña dividendos, participacións en beneficios ou rendas derivadas da transmisión de valores representativos do capital ou dos fondos propios de entidades procedentes de dúas ou máis entidades respecto das cales só nalgunha ou nalgunhas delas se cumpran os requisitos sinalados nas letras a) ou a) e b) anteriores, a aplicación da exención referirase a aquela parte dos dividendos ou participacións en beneficios recibidos polo contribuínte respecto de entidades en que se cumpran os citados requisitos.

Non se aplicará a exención prevista neste punto respecto do importe daqueles dividendos ou participacións en beneficios cuxa distribución xere un gasto fiscalmente deducible na entidade pagadora.

Para a aplicación deste artigo, no caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social e, na súa falta, consideraranse aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.»

«4. Nos seguintes supostos, a aplicación da exención prevista no punto anterior terá as especialidades que se indican a seguir:

a) Cando a participación na entidade fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VII do título VII desta lei e a aplicación das ditas regras

determinase a non integración de rendas na base imponible deste imposto, ou do imposto sobre a renda de non residentes, derivadas:

1.ª Da achega da participación nunha entidade que non cumpra o requisito da letra a) ou, total ou parcialmente polo menos nalgún exercicio, o requisito a que se refire a letra b) do número 1 deste artigo.

2.ª A achega non pecuniaria doutros elementos patrimoniais distintos ás participacións no capital ou fondos propios de entidades.

Neste suposto, a exención non se aplicará sobre a renda diferida na entidade transmitente como consecuencia da operación de achega, salvo que se acredite que a entidade adquirente integrou esa renda na súa base imponible.

b) Cando a participación na entidade fose valorada conforme as regras do réxime especial do capítulo VII do título VII desta lei e a aplicación das ditas regras determinase a non integración de rendas na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, derivadas da achega de participacións en entidades.

Neste suposto, cando as referidas participacións sexan obxecto de transmisión nos dous anos posteriores á data en que se realizou a operación de achega, a exención non se aplicará sobre a diferenza positiva entre o valor fiscal das participacións recibidas pola entidade adquirente e o valor de mercado no momento da súa adquisición, salvo que se acredite que as persoas físicas transmitiron a súa participación na entidade durante o referido prazo.»

«6. Non se integrarán na base imponible as rendas negativas derivadas da transmisión da participación nunha entidade, respecto da cal se dea algunha das seguintes circunstancias:

a) Que se cumpran os requisitos establecidos no número 3 deste artigo. Non obstante, o requisito relativo á porcentaxe de participación ou valor de adquisición, segundo corresponda, entenderase cumprido cando este se alcanzase nalgún momento durante o ano anterior ao día en que se produza a transmisión.

b) En caso de participación no capital ou nos fondos propios de entidades non residentes en territorio español, que non se cumpra o requisito establecido na letra b) do número 1 do artigo 21 desta lei.

No suposto de que os requisitos sinalados se cumpran parcialmente, nos termos establecidos no número 3 deste artigo, a aplicación do disposto neste punto realizarase de maneira parcial.»

«7. As rendas negativas derivadas da transmisión da participación en entidades que sexan obxecto de integración na base imponible por non producirse ningunha das circunstancias previstas no punto anterior terán as especialidades que se indican a seguir:

a) No caso de que a participación fose previamente transmitida por outra entidade que reúna as circunstancias a que se refire o artigo 42 do Código de comercio para formar parte do mesmo grupo de sociedades co contribuínte, con independencia da residencia e da obriga de formular contas anuais consolidadas, as ditas rendas negativas minoraranse no importe da renda positiva xerada na transmisión precedente a que se aplicase un réxime de exención ou de dedución para a eliminación da dobre imposición.

b) O importe das rendas negativas minorarase, se é o caso, no importe dos dividendos ou participacións en beneficios recibidos da entidade participada a partir do período impositivo que se iniciase no ano 2009, sempre que os referidos dividendos ou participacións en beneficios non minorasen o valor de adquisición e tivesen dereito á aplicación da exención prevista no número 1 deste artigo.»

«8. Serán fiscalmente deducibles as rendas negativas xeradas en caso de extinción da entidade participada, salvo que esta sexa consecuencia dunha operación de reestruturación.

Neste caso, o importe das rendas negativas minorarase no importe dos dividendos ou participacións en beneficios recibidos da entidade participada nos dez anos anteriores á data da extinción, sempre que os referidos dividendos ou participacións en beneficios non minorasen o valor de adquisición e tivesen dereito á aplicación dun réxime de exención ou de dedución para a eliminación da dobre imposición, polo importe desta.»

Oito. Modifícanse os números 1, 2 e 6 do artigo 22, que quedan redactados da seguinte forma, e derrógase o número 7:

«1. Estarán exentas as rendas positivas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente situado fóra do territorio español cando este estivese suxeito e non exento a un imposto de natureza idéntica ou análoga a este imposto cun tipo nominal de, polo menos, un 10 por cento, nos termos do número 1 do artigo anterior.

Estarán exentas, igualmente, as rendas positivas derivadas da transmisión dun establecemento permanente ou cesamento da súa actividade cando se cumpra o requisito de tributación sinalado.

2. Non se integrarán na base impositiva as rendas negativas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente.

Tampouco serán obxecto de integración as rendas negativas derivadas da transmisión dun establecemento permanente.

Non obstante, serán fiscalmente deducibles as rendas negativas xeradas en caso de cesamento do establecemento permanente. Neste caso, o importe das rendas negativas minorarase no importe das rendas positivas netas obtidas con anterioridade e que tivesen dereito á aplicación dun réxime de exención ou de dedución para a eliminación da dobre imposición, polo importe desta.»

«6. Non se aplicará o réxime previsto neste artigo cando se dean, respecto das rendas obtidas no estranxeiro, as circunstancias previstas no número 9 do artigo anterior. A opción a que se refire a letra c) do dito número exercerá cada establecemento permanente fóra do territorio español, mesmo no caso de que existan varios no territorio dun só país.»

Nove. Modifícanse os números 1 e 4 do artigo 31, que quedan redactados da seguinte forma, e derrógase o número 5:

«1. Cando na base impositiva do contribuínte se integren rendas positivas obtidas e gravadas no estranxeiro, deducirase da cota íntegra a menor das dúas cantidades seguintes:

a) O importe efectivo do satisfeito no estranxeiro por razón do gravame de natureza idéntica ou análoga a este imposto.

Non se deducirán os impostos non pagados en virtude de exención, bonificación ou calquera outro beneficio fiscal.

Sendo de aplicación un convenio para evitar a dobre imposición, a dedución non poderá exceder o imposto que corresponda segundo aquel.

b) O importe da cota íntegra que en España correspondería pagar polas mencionadas rendas se se obtivesen en territorio español.»

«4. A determinación das rendas obtidas no estranxeiro a través dun establecemento permanente realizarase de acordo co disposto no número 5 do artigo 22 desta lei.»

Dez. Derróganse os números 6 e 7 do artigo 32.

Once. Modifícase o artigo 88, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Para os efectos de evitar a dobre imposición que se podería producir por aplicación das regras de valoración previstas nos artigos 79, 80.2 e 87 desta lei, os beneficios distribuídos con cargo a rendas imputables aos bens achegados darán dereito á exención sobre dividendos, calquera que sexa a porcentaxe de participación do socio e a súa antigüidade.

Aplicarase igual criterio respecto das rendas xeradas na transmisión da participación ou a través de calquera outra operación societaria cando, con carácter previo, se integrasen na base imponible da entidade adquirente as rendas imputables aos bens achegados.

2. Cando non fose posible evitar a dobre imposición, a entidade adquirente practicará, no momento da súa extinción, os axustes de signo contrario aos que tería practicado por aplicación das regras de valoración establecidas nos artigos 79, 80.2 e 87 desta lei. A entidade adquirente poderá practicar os referidos axustes de signo contrario con anterioridade á súa extinción sempre que probe que os socios transmitiron a súa participación e co límite da contía que se integrase na base imponible destes con ocasión da dita transmisión.»

Artigo 4. *Imposto sobre o patrimonio no exercicio 2017.*

Con efectos do 1 de xaneiro de 2017 e vixencia indefinida, modifícase o ordinal segundo do artigo único do Real decreto lei 13/2011, do 16 de setembro, polo que se restablece o imposto sobre o patrimonio, con carácter temporal, que queda redactado da seguinte forma:

«Segundo. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2018, introdúcese as seguintes modificacións na Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio:

Un. Modifícase o artigo 33, que queda redactado da seguinte forma:

Artigo 33. *Bonificación xeral da cota íntegra.*

Sobre a cota íntegra do imposto aplicarase unha bonificación do 100 por cento aos suxeitos pasivos por obriga persoal ou real de contribuír.

Dous. Derróganse os artigos 6, 36, 37 e 38.»

Artigo 5. *Modificación da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.*

Introdúcese as seguintes modificacións na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais:

Un. Modifícanse os números 5 e 6 do artigo 23, que quedan redactados da seguinte forma:

«5. O imposto sobre produtos intermedios será exixible en Canarias aos seguintes tipos impositivos:

- a) Produtos intermedios cun grao alcohólico volumétrico adquirido non superior ao 15 por 100 vol.: 30,14 euros por hectolitro.
- b) Os demais produtos intermedios: 50,21 euros por hectolitro.

6. O imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas exixírase en Canarias ao tipo de 750,36 euros por hectolitro de alcohol puro, sen prexuízo do disposto nos artigos 40 e 41 desta lei.»

Dous. Modifícase o artigo 34, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 34. *Tipo impositivo.*

Sen prexuízo do disposto no artigo 23, o imposto exíxrase aos seguintes tipos impositivos:

1. Produtos intermedios cun grao alcohólico volumétrico adquirido non superior ao 15 por 100 vol.: 38,48 euros por hectolitro.
2. Os demais produtos intermedios: 64,13 euros por hectolitro.»

Tres. Modifícase o artigo 39, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 39. *Tipo impositivo.*

O imposto exíxrase ao tipo de 958,94 euros por hectolitro de alcohol puro, sen prexuízo do disposto nos artigos 23, 40 e 41.»

Catro. Modifícase o ordinal 5.º das letras a) e b) do número 2, así como o número 4, ambos do artigo 40, que quedan redactados da seguinte forma:

«Artigo 40. *Réxime de destilación artesanal.*

[...]

- a) Tarifa primeira do réxime de destilación artesanal.

[...]

5.º Tipo de gravame. O imposto exíxrase ao tipo de 839,15 euros por hectolitro de alcohol puro. Cando o imposto sexa exíxible en Canarias, o tipo será de 653,34 euros por hectolitro de alcohol puro. O disposto neste ordinal enténdese sen prexuízo do establecido no artigo 41.

- b) Tarifa segunda do réxime de destilación artesanal.

[...]

5.º Tipo de gravame. O imposto exíxrase ao tipo de 839,15 euros por hectolitro de alcohol puro. Cando o imposto sexa exíxible en Canarias, o tipo será de 653,34 euros por hectolitro de alcohol puro. O disposto neste número enténdese sen prexuízo do establecido no artigo 41.

[...]

4. Introducción de bebidas derivadas fabricadas noutros Estados membros por pequenos destiladores.

O tipo aplicable en relación coas bebidas derivadas fabricadas por produtores independentes situados noutros Estados membros que obteñen unha produción anual que non exceda os 10 hectolitros de alcohol puro será de 839,15 euros por hectolitro de alcohol puro. Cando o imposto sexa exíxible en Canarias, o tipo será de 653,34 euros por hectolitro de alcohol puro.»

Cinco. Modifícase o artigo 41, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 41. *Réxime de colleiteiro.*

Cando as bebidas derivadas obtidas en réxime de destilación artesanal se destinen directamente desde fábrica ao consumo dos colleiteiros, na forma e coas condicións que se establezan regulamentariamente, o tipo impositivo aplicable será de 226,36 euros por hectolitro de alcohol puro. Cando o imposto sexa exíxible en

Canarias, o tipo aplicable será de 175,40 euros por hectolitro de alcohol puro. A aplicación destes tipos limitarase á cantidade de bebida equivalente a 16 litros de alcohol puro por colleiteiro e ano.»

Seis. Modifícanse as epígrafes 2 e 3 do número 1 do artigo 60, que quedan redactadas da seguinte forma:

«Epígrafe 2. Cigarros: excepto nos casos en que resulte aplicable o parágrafo seguinte, os cigarros estarán gravados simultaneamente aos seguintes tipos impositivos:

- a) Tipo proporcional: 51 por 100.
- b) Tipo específico: 24,7 euros por cada 1.000 cigarros.

O importe do imposto non pode ser inferior ao tipo único de 131,5 euros por cada 1.000 cigarros e incrementarase ata 141 euros cando aos cigarros se lles determine un prezo de venda ao público inferior a 196 euros por cada 1.000 cigarros.

Epígrafe 3. Picadura para lear: excepto nos casos en que resulte aplicable o parágrafo seguinte, a picadura para lear estará gravada simultaneamente aos seguintes tipos impositivos:

- a) Tipo proporcional: 41,5 por 100.
- b) Tipo específico: 23,5 euros por quilogramo.

O importe do imposto non pode ser inferior ao tipo único de 98,75 euros por cada quilogramo e incrementarase ata 102,75 euros cando á picadura para lear se lle determine un prezo de venda ao público inferior a 165 euros por quilogramo.»

Artigo 6. *Modificación da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria:

Un. Modifícase o número 2 do artigo 60, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Poderá admitirse o pagamento en especie da débeda tributaria en período voluntario ou executivo cando unha lei o dispoña expresamente e nos termos e condicións que se prevexan regulamentariamente.

Non se poderá admitir o pagamento en especie naqueles supostos en que, de acordo co artigo 65.2 desta lei, as débedas tributarias teñan a condición de inaprazables. As solicitudes de pagamento en especie a que se refire este punto serán obxecto de inadmisión.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 65, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Non poderán ser obxecto de aprazamento ou fraccionamento as seguintes débedas tributarias:

- a) Aquelas cuxa exacción se realice por medio de efectos timbrados.
- b) As correspondentes a obrigas tributarias que deban cumprir o retedor ou o obrigado a realizar ingresos á conta.
- c) En caso de concurso do obrigado tributario, as que, de acordo coa lexislación concursal, teñan a consideración de créditos contra a masa.
- d) As resultantes da execución de decisións de recuperación de axudas de Estado reguladas no título VII desta lei.
- e) As resultantes da execución de resolucións firmes total ou parcialmente desestimatorias ditadas nun recurso ou reclamación económico-administrativa ou

nun recurso contencioso-administrativo, que previamente fosen obxecto de suspensión durante a tramitación dos ditos recursos ou reclamacións.

f) As derivadas de tributos que deban ser legalmente repercutidos salvo que se xustifique debidamente que as cotas repercutidas non foron efectivamente pagadas.

g) As correspondentes a obrigas tributarias que deba cumprir o obrigado a realizar pagamentos fraccionados do imposto sobre sociedades.

As solicitudes de aprazamento ou fraccionamento a que se refiren os distintos parágrafos deste punto serán obxecto de inadmisión.»

Artigo 7. Coeficientes de actualización de valores catastrais do artigo 32.2 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario.

1. Os coeficientes de actualización de valores catastrais a que se refire o número 2 do artigo 32 do texto refundido da Lei do catastro inmobiliario, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2004, do 5 de marzo, quedan fixados para 2017 de acordo co seguinte cadro:

Año de entrada en vigor cadro de valores	Coefficiente de actualización
1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 e 1990	1,08
1994	1,07
1995	1,06
1996	1,05
1997, 1998, 1999 e 2000	1,04
2001, 2002 e 2003	1,03
2005, 2006, 2007, 2008 e 2009	0,92
2010	0,90
2011	0,87

Os coeficientes previstos no punto anterior aplicaranse aos municipios incluídos na Orde HAP/1553/2016, do 29 de setembro, nos seguintes termos:

a) Cando se trate de bens inmoables valorados conforme os datos que figuran no Catastro inmobiliario, aplicarase sobre o valor asignado aos ditos bens para 2016.

b) Cando se trate de valores catastrais notificados no exercicio 2016, obtidos da aplicación de cadros de valores parciais aprobados no mencionado exercicio, aplicarase sobre os ditos valores.

c) Cando se trate de bens inmoables que sufrisen alteracións das súas características conforme os datos que figuran no Catastro inmobiliario, sen que as ditas variacións tivesen efectividade, o coeficiente aplicarao sobre o valor asignado a tales inmoables, en virtude das novas circunstancias, a Dirección Xeral do Catastro, con aplicación dos módulos que servisen de base para a fixación dos valores catastrais do resto dos bens inmoables do municipio.

Artigo 8. Compensación por supresión do IXTE de Canarias.

A suspensión da compensación da Comunidade Autónoma de Canarias ao Estado pola supresión do IXTE referida no ordinal terceiro do Acordo da Comisión Mixta de Transferencias Administración do Estado-Comunidade Autónoma de Canarias, do 16 de novembro de 2015, producirá efectos, en termos de devindicación, a partir do 1 de xaneiro de 2016.

CAPÍTULO II

Medidas en materia social

Artigo 9. *Actualización do tope máximo e das bases máximas de cotización no sistema da Seguridade Social.*

As contías do tope máximo da base de cotización á Seguridade Social naqueles réximes que o teñan establecido e das bases máximas de cotización aplicables en cada un deles incrementaranse, a partir do 1 de xaneiro de 2017, nun 3 por cento respecto ás vixentes no ano 2016.

Artigo 10. *Incrementos futuros do tope máximo e das bases máximas de cotización e do límite máximo das pensións do sistema da Seguridade Social.*

Os incrementos do tope máximo da base de cotización e das bases máximas de cotización no sistema da Seguridade Social, así como do límite máximo para as pensións causadas no dito sistema, que se realicen con posterioridade ao establecido neste real decreto lei axustaranse ás recomendacións efectuadas en tal sentido pola Comisión Parlamentaria Permanente de Avaliación e Seguimento dos Acordos do Pacto de Toledo e aos acordos no marco do diálogo social.

Disposición adicional única. *Fixación do salario mínimo interprofesional para 2017.*

O Goberno fixará, de acordo co establecido no artigo 27.1 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2015, do 23 de outubro, o salario mínimo interprofesional para 2017 cun incremento do 8 por cento respecto do establecido polo Real decreto 1171/2015, do 29 de decembro, polo que se fixa o salario mínimo interprofesional para 2016. Así mesmo, o Goberno determinará a afectación do dito incremento ás referencias ao salario mínimo interprofesional contidas nos convenios colectivos vixentes no momento da data de entrada en vigor do real decreto que aprobe o salario mínimo interprofesional para 2017, así como en normas non estatais e en contratos e pactos de natureza privada.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio dos aprazamentos e fraccionamentos.*

Os aprazamentos ou fraccionamentos cuxos procedementos se iniciasen antes do 1 de xaneiro de 2017 rexeranse pola normativa anterior á dita data ata a súa conclusión.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

O capítulo I deste real decreto lei dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

O capítulo II dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.17.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de réxime económico da Seguridade Social.

A disposición adicional única dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.7.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

Habílanse o Goberno e os ministros de Facenda e Función Pública e de Emprego e Seguridade Social, no ámbito das súas competencias, para ditar as disposicións e adoptar as medidas necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», excepto o artigo 6, que entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2017.

Dado en Madrid o 2 de decembro de 2016.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY